

## KAMER VOOR GERECHTSDEURWAARDERS

Beslissing in de zaak onder nummer van: C/13/639130 DW/RK 17/1161

Beslissing van 18 januari 2019 zoals bedoeld in artikel 39, vierde lid, van de Gerechtsdeurwaarderswet inzake de beslissing van 14 november 2017 met zaaknummer C/13/627494 / DW RK 17/428 en het daartegen ingestelde verzet met zaaknummer C/13/639130 / DW RK 17/1161 MdV/RH ingesteld door:

[..]  
wonende te [..],  
klager,

tegen:

[..],  
[..],  
gerechtsdeurwaarders te [..],  
beklaagden.

### **Ontstaan en verloop van de procedure**

Bij brief met bijlagen, ingekomen op 20 april 2017, heeft klager een klacht ingediend tegen beklaagden, hierna: de gerechtsdeurwaarders. Bij verweerschrift, ingekomen op 18 mei 2017, hebben de gerechtsdeurwaarders op de klacht gereageerd. Bij beslissing van 14 november 2017 heeft de voorzitter de klacht als kennelijk ongegrond afgewezen. Aan klager is een afschrift van de beslissing van de voorzitter toegezonden bij brief van dezelfde datum. Bij brief, ingekomen op 22 november 2017, heeft klager verzet ingesteld tegen de beslissing van de voorzitter. Het verzetschrift is behandeld ter openbare terechtzitting van 7 december 2018 alwaar gerechtsdeurwaarder [..] is verschenen. Klager heeft schriftelijk medegedeeld niet ter zitting te zullen verschijnen. Van de behandeling ter zitting zijn aantekeningen gemaakt. De uitspraak is bepaald op 18 januari 2019.

### **1. De ontvankelijkheid van het verzet**

Klager heeft verzet ingesteld binnen veertien dagen na de dag van verzending van een afschrift van voormelde beslissing van de voorzitter, zodat hij in het verzet kan worden ontvangen.

### **2. De feiten**

Uitgegaan wordt van de volgende feiten en omstandigheden:

op 23 mei 2013 heeft de kort gedingrechter vonnis gewezen; dit vonnis is op 1 juli 2013 aan klager betekend en opnieuw betekend op 16 juli 2013;  
op 27 september 2016 heeft het gerechtshof het vonnis van de rechtbank van

21 januari 2015 (gedeeltelijk) vernietigd en opnieuw recht gedaan;  
op 2 december 2016 is executoriaal derdenbeslag gelegd onder de werkgever van klager.

### **3. De oorspronkelijke klacht**

Klager beklagt zich er samengevat over dat de gerechtsdeurwaarder geen rekening houdt met het arrest van het gerechtshof en het beslag is gelegd voor een bedrag dat niet juist is. De gerechtsdeurwaarder heeft zich niet gehouden aan de gedragscode voor gerechtsdeurwaarders doordat in het beslag is uitgegaan van een onjuiste berekening van de achterstand in de hypotheekrente en een achterstand in het krediet bij de ABN AMRO. In de memorie van grieven staan wel de juiste bedragen. De gerechtsdeurwaarder heeft hierdoor gehandeld op een wijze die een behoorlijk gerechtsdeurwaarder niet betaamt, tevens is gehandeld in strijd met hetgeen is bepaald in de gerechtsdeurwaarderswet.

### **4. De beslissing van de voorzitter**

4.1 De voorzitter heeft als volgt op de klacht overwogen:

4.1. Op grond van artikel 34 lid 1 van de Gerechtsdeurwaarderswet zijn gerechtsdeurwaarders, waarnemend gerechtsdeurwaarders, toegevoegd gerechtsdeurwaarders, kandidaat -gerechtsdeurwaarders en degene die is toegevoegd in het kader van de stageverplichting bij de in artikel 25, eerste lid bedoelde opleiding, onderworpen aan tuchtrechtspraak ter zake van enig handelen of nalaten in strijd met enige bij of krachtens deze wet gegeven bepaling en ter zake van enig handelen of nalaten dat een behoorlijk gerechtsdeurwaarder niet betaamt. Ter beoordeling staat of de handelwijze van de gerechtsdeurwaarder een tuchtrechtelijk verwijtbare gedraging in de zin van dit artikel oplevert.

4.2 Nu uit het klachtenformulier niet blijkt tegen welke gerechtsdeurwaarder de klacht zich richt en de klacht is ingediend tegen een medewerker van het gerechtsdeurwaarderskantoor, zal de aan het kantoor van deurwaarderskantoor verbonden gerechtsdeurwaarder die heeft aangevoerd verantwoordelijk te zijn voor het dossier van klager als beklagde worden aangemerkt.

4.3 Het betreft hier een klacht ten aanzien van de tenuitvoerlegging van een aan de gerechtsdeurwaarder ter hand gestelde executoriale titel en de verdere tenuitvoerlegging daarvan. Enig tuchtrechtelijk laakbaar handelen is daarbij niet gebleken. Bij een geschil met betrekking tot de (verdere) tenuitvoerlegging van een executoriale titel geeft artikel 438 van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering een algemene regeling. Krachtens deze bepaling dienen geschillen met betrekking tot de executie voorgelegd te worden aan de bevoegde (executie)rechter. Het tuchtrecht biedt daarvoor niet de geëigende weg.

4.4 Ten aanzien van de proportionaliteit van het gelegde beslag geldt dat de beslaglegger aansprakelijk kan zijn voor de gevolgen van een beslag omdat het beslag is gelegd voor een te hoog bedrag, lichtvaardig is gelegd of onnodig is gehandhaafd. Dat moet echter worden beantwoord aan de hand van criteria die gelden voor misbruik van recht en wel in beginsel aan de hand van de concrete omstandigheden ten tijde van de beslaglegging, waaronder de hoogte van de te verhalen vordering, en de eventueel onevenredig zware wijze waarop de debiteur door het beslag in zijn belangen wordt getroffen. Het is echter niet aan de

tuchtrechter om hierover een oordeel te geven maar aan de gewone rechter. De voorzitter overweegt dat klager is bijgestaan door advocaat, die zijn belangen heeft behartigd en klager verder kan adviseren met betrekking tot te nemen stappen om tot een juiste vaststelling van de bedragen te komen.

4.5 Niet is gebleken dat de gerechtsdeurwaarder heeft gehandeld in strijd met de gedragscode voor gerechtsdeurwaarders. Dat de gerechtsdeurwaarder in strijd met de gedragscode persoonsgegevens onjuist zou hebben verkregen of hebben behandeld is niet gebleken.

4.2 Op grond hiervan heeft de voorzitter de klacht van klager als kennelijk ongegrond afgewezen.

## **5. De gronden van het verzet**

In verzet heeft klager aangevoerd dat hij de stellingen van de gerechtsdeurwaarders in het verweerschrift niet juist zijn.

In het arrest van het Gerechtshof van 27 september 2016 geeft het Hof aan dat de stellingen van eiseres dat bepaalde schulden door de man dienen te worden gedragen onvoldoende onderbouwd zijn. Daarom zijn haar vorderingen niet toegestaan.

Het vonnis van 21 januari 2015 kan niet worden gebruikt als executoriale titel.

In klagers bezwaarschrift van 27 december 2016 aan de gerechtsdeurwaarders heeft hij aangetoond dat het gerechtshof het vonnis van 21 januari 2015 heeft vernietigd.

Het hierop niet reageren door de gerechtsdeurwaarders moet zonder enige overdrijving als onbehoorlijk worden aangemerkt. Daarnaast hebben de gerechtsdeurwaarders in strijd met de gedragsregels gehandeld door beslag te leggen op een deel van klagers' inkomsten bij [...].

Het is voor klager een groot raadsel waarom een medewerker van de gerechtsdeurwaarders stelt dat hij € 13.360,55 moet betalen aan de opdrachtgever, dit bedrag is niet door het gerechtshof bepaald.

In 2013 heeft klagers' advocaat aangevoerd dat de executie moet stoppen omdat er een noodtoestand is ontstaan omdat de vonnissen gebaseerd zijn op feitelijke/juridische misslagen. Indertijd heeft de advocaat van de wederpartij schriftelijk aan klagers advocaat bericht dat zij vrijwillig stoppen met de executie.

Klager concludeert dat de gerechtsdeurwaarders gehandeld hebben op een wijze die een behoorlijk gerechtsdeurwaarder niet betaamt.

## **6. De beoordeling van de gronden van het verzet**

6.1 Aan de orde is de vraag of de beslissing van de voorzitter van 14 november 2017 op de juiste gronden is genomen. De gronden van het verzet richten zich voornamelijk tegen hetgeen in het verweerschrift van de gerechtsdeurwaarders is gesteld. Klager heeft geen gronden aangevoerd waarom de beslissing van de voorzitter van 14 november 2017 niet in stand kan blijven.

6.2 De kamer overweegt dat de voorzitter bij de beoordeling van de inleidende klacht de juiste maatstaf heeft toegepast. De gronden van het verzet tegen de beslissing van de voorzitter (die er dus eigenlijk niet zijn) leveren geen nieuwe gezichtspunten op die maken dat de kamer aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht toekomt. De kamer is het met de beslissing van de voorzitter eens en het verzet dient dan ook ongegrond te worden verklaard.

6.3 Het voorgaande leidt tot de navolgende beslissing.

## **BESLISSING:**

De kamer voor gerechtsdeurwaarders:

- verklaart het verzet ongegrond.

Aldus gegeven door mr. W.M. de Vries, plaatsvervangend-voorzitter, mr. M. Nijenhuis en A.M. Maas, leden, uitgesproken ter openbare terechtzitting van 18 januari 2019, in tegenwoordigheid van de secretaris.

Tegen deze beslissing staat op grond van het bepaalde in artikel 39, lid 4 van de Gerechtsdeurwaarderswet geen rechtsmiddel open.